

[Christmas Møller.]

Medlem Hr. Hans Nielsen for den Lykønsknings, han bragte os i Anledning af Jubilæet. Jeg vil gerne gøre det ved denne Lejlighed og sige til det ærede Medlem, at jeg ganske tilgiver ham den Tale, han holdt første Gang, han havde Ordet. Jeg kan med en Vending af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Partifælle fra en meget interessant politisk Begivenhed, nemlig i Marts 1920, sige, at det ærede Medlem maa sikkert selv kunne erkende, at han traadte noget i Spinaten ved den Lejlighed.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at vi Konservative havde sandelig ikke bremsset Finansministeren med Hensyn til at give Penge ud, og derefter gav han en næsten rystende Skildring af, hvorledes han selv havde været oppe hos Finansministeren i Følge med maaske baade Konservative, Venstre, Radikale og andre Socialdemokrater og søgt at faa Penge ud af Finansministeren, men denne var ikke til at rokke. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at jeg tror, det ærede Medlem har Ret i — det er ogsaa ved anden Lejlighed sagt af os —, at den højtærede Finansminister meget gerne sparer paa Pengene og er klar over, hvilken overordentlig Betydning et godt Finansstyre har for hele Styret i Landet; men det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kan jo dog ikke være i Tvivl om, at hvis der var givet efter for de Krav, som paa en Række Omraader er fremsat fra Regeringen, vilde de økonomiske Forhold, Statsregnskaberne og Budgetterne have set helt anderledes ud. Og det er naturligvis det, jeg tænkte paa, og intet som helst andet.

Det ærede Medlem sagde fuldstændig rigtigt, at der hele Sommeren var forhandlet med Venstre i den Forstand, at der var Forhandlinger med Landboforeningerne, og det maa være den Forhandling, det ærede Medlem tænkte paa. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var saa overordentlig tilfreds med Overenskomsten og sagde, erindrende Vilhelm Lassens Ord, at det Parti, der ikke var med, vilde tabe to Gange halvtreds Tusind. Vi faar de fleste, sagde det ærede Medlem — med den Appetit paa Livets Goder, som han nu har —, de Konservative faar ogsaa nogle. Det er pænt af ham; men han glemte de Radikale, de skal ingenting have, og det synes jeg egentlig er Synd. Men det skal jeg heller ikke blande mig i.

Jeg skal om hele dette Spørgsmaal sige, at jeg tror ikke, at man overfor den Overenskomst, der er indgaaet, skal anlægge den Bedømmelse, jeg tror heller ikke, man skal gøre det overfor andre Partier. Naar

der foretages politiske Skridt, skal man ikke sige, at de ser snævert paa, hvorledes det vælgermæssigt kan virke. Det er jo ganske klart — det vilde være urimeligt af mig at sige noget andet —, at ingen i det konservative Parti kunde være i Tvivl om, at en Overenskomst som den, vi mente var rigtig overfor de økonomiske Forhold i Landet, vilde skabe Uro paa adskilligt Hold. Ja, man behøver ikke at kende meget til de politiske Forhold og selve de nu en Gang tilstedeværende Forhold her i Landet for at være klar over i Forvejen, at saadan vilde det gaa. Men paa den anden Side tror jeg ogsaa, at baade det ærede Medlem og andre vil erkende, at det ikke er et Partis Opgave i en saa vanskelig Situation som denne, vanskeligere end den nogen Sinde har været her i Landet, at se hen til, hvorledes det stemmemæssigt vil virke. Nej, jeg tror, det maa være Opgaven at tage sit Standpunkt, efter hvad man mener er ret og rigtigt. Jeg nærer ingen som helst Tvivl om, at det ogsaa i det lange Løb nok skal vise sig, at det er det rigtige.

Med Hensyn til det færøske Spørgsmaal har jeg kun den enkelte Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at han har jo Ret i, at nu faar vi tage Stilling til den Vedtagelse, der foreligger i Lagtinget; men jeg tror, at inden man kan tage Stilling dertil, maa man paa en ganske anden Maade have Klarhed over, hvorledes Forholdene i Virkeligheden ligger.

Jeg vil gerne slutte mine Bemærkninger med at sige følgende: Der har herinde lydt nogle Ord om, at den politiske Situation med det Forlig, der blev gennemført i Mandags, med eet Slag var ændret, og klart er det, at de politiske Forhold er betydelig ændrede i Dag, de politiske Forhold er anderledes ved en saa vigtig Lovs Gennemførelse, ogsaa i hele den Bedømmelse, der vil herske angaaende de enkelte Partier. Men naar man derfra har villet slutte videre, naar navnlig det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og naar adskillige Venstreblade — og for mine Synders Skyld læser jeg dem saa at sige alle sammen (Afbrydelse)... ja, det er ogsaa haardt — har villet sige, at nu er der dannet en Konstellation paa 3 Regeringspartier, saa vil jeg dertil sige, at en saadan Agitation kan man jo kun føre frem for Børn og barnlige Sjæle — og det var vist ogsaa en æret Venstretaler, der talte om Børnehave —, thi enhver kan sige sig selv, at det er Tale hen i Vejret.

Da Valutaloven blev vedtaget i 1924, en langt betydeligere Lov end denne i sine Virkninger, katastrofal for en Række Men-